

LA VIOLETA
(Goethe- Mozart)

Creixi al mig d'un prat gentil,
vinclant-se al buf d'oreig subtil,
la bella violeta.
Per llà una pastoreta ve,
joiós el cor, el pas lleugê,
saltant, saltant
pel tou del verd cantant.
Diu la viola: "Ah, si jo fos
la més bonica de les flòs!
Si sols una estoneta
la noia amada em coll-torcés
i sobre el pit posâ'm volgués!

Ai, si! Ai si
fos uns moments només!"
Mes ai! la noia al seu passâ
sense adonar-se'n calcigà
la pobre violeta.
Morí la flor, però dient:
"La vida perdo amb gran content
per tu, per tu,
sota els teus peus jaient!"
Pribre violeta!
Era una bella violeta!

Trad. J. Pena.

Minuet d'Exaudet
(Favart-Weckerlin)

Eix estany
fèrtil bany
dû a la plana
i emmiralla en el seu si
la verda omeda qui
de pàmpols s'engalana
Un cel pur
bell atzur
sens celatges
fortament s'hi reflecteix
i el quadre s'enriqueix
d'imatges.

Mes en tant que hom admira
l'aigua on el cel es mira,
zèfir bla
ve a entelaa/
l'ona pura.
Prest son buf, trencant l'espill
l'imatge fa sens brill
obscura.

Trad. J. Pena.

Oh galtes xamoses
(Brahms)

Oh galtes xamoses
què en sou d'agradoses:
tu ets roja, tu albina.
Tantost que jo us miro
- no sé pas com dir-ho -
em friso debades
per fer-vos besades
Què en sou d'agradoses
oh galtes xamoses!

Oh sol de delícia
Oh dolça clarícia!
Oh ullets que m'encenen
i els meus orbs devenen!
La imatge més pura
tu ets font de ventura!
Oh sol d'eixa terra
no em facis mai guerra!
Oh dolça clarícia

Oh sol de delícia!
Beutat la més bella
oeix ma querella
Prest vina, si, vina,
que ets dolça, divina
No facis que plori
no deixis que em mori
ai vina, prest vina,
ai vina, si, vina
i oeix ma querella
beutat la més bella.

Trad. J. Pena.

L'adéu de les violetes
(A. Mestres - Lamote de Grignon)

L'hivernada va a finir
acabem de perfumar
l'últim jorn de l'hivernada

L'adéu de les violetes
(A. Mestres- Lamote de Grignon)

L'hivernada va a finir;
acabem de perfumar
l'últim jorn de l'hivernada.
Despedim-nos del cel blau,
del sol tebi, l'aire suau
i la brisa perfumada.
Nostra tasca és terminada

Cavalcant un raig de sol,
mar ençà, ve el rossinyol
de company amb sa estimada
Escoltem son cant festiu

que és preludi de l'istiu
i respons de l'hivernada.
Nostra tasca és terminada.

L'ametller, a son retorn,
bell tapís li para entorn
de flor blanca i desfullada.
Quan sacut l'última flor,
la violeta es plega i mor
i la plora la rosada.
Nostra tasca és terminada.

LA VIOLETA
(Goethe- Mozart)

Creixi al mig d'un prat gentil,
vinclant-se al buf d'oreig subtil,
la bella violeta.
Per llà una pastoreta ve,
joïen el cor, el pas llangü,
saltant, saltant
pel teu del verd cantant.
Diu la viola: "Ah, si jo fos
la més bonica de les flors!
Si sols una estoneta
la noia amada em coll-forcés
i sobre el pit posés m'volgués!

Ai, si! Ai si
fos uns moments només!"
Des d'ill la noia al seu passat
sense adonar-se'n calaiga
la pobre violeta.
Morí la flor, però dient:
"La vida perdo amb gran content
per tu, per tu,
acta els teus pens jaient!"
Miro violeta!
Era una bella violeta!

Trad. J. Pena.

Minuet d'Exaudet
(Favart-Deckerlin)

Eix estany
fèrtil bany
d'el plana
i emmalla en el seu si
la verda omeda qui
de pòmols s'eng lana
Un cel pur
bell atzur
sana celatges
fortament s'hi reflecteix
i el quadre s'enriqueix
d'imatges.

Mes du tant que hom admira
l'aigua en el cel es mira,
sèfir bla
ve a entelga
l'ona pura.
Prest son buf, trencant l'espill
l'imatge fa sens brill
obscura.

Trad. J. Pena.

Oh galtes xamoses
(Brahms)

Oh galtes xamoses
què en sou d'agradoses:
tu ets roja, tu albina.
Tantost que jo us miro
- no sé pas com dir-ho -
em friso debades
per fer-vos besades
Què en sou d'agradoses
oh galtes xamoses!

Oh sol de delícia
Oh dolça clarícia!
Oh ullots que m'encenen
i els meus orbs devenen!
La imatge més pura
tu ets font de ventura!
Oh sol d'eixa terra
no em facis mai guerra!
Oh dolça clarícia

Oh sol de delícia!
Beutat la més bella
ocix ma querella
Prest vina, si, vina
que ets dolça, divina
No facis que plori
no deixis que em mori;
ai vina, prest vina,
ai vina, si, vina
i ocix ma querella
beutat la més bella.

Trad. J. Pena.

L'adéu de les violetes
(A. Mistral - Llaneta de Grignon)

L'hivernada va a finir
ac bon de perfumar
l'últim jorn de l'hivernada

L'adéu de les violetes
(A. Mestres - Lamote de Grignon)

L'hivernada va a finir;
se ben se perfumar
l'últim jorn de l'hivernada.
D'espèidin-nos del cel blau,
del sol tobi, l'aire suau
i la brisa perfumada.
Nostra tasca és terminada

Cavalcant un raig de sol,
mar ençà, ve el rossinyol
de company amb sa estimada
Escoltem son cant festiu

que és preludi de l'estiu
i respons de l'hivernada.
Nostra tasca és terminada.

L'ametller, a son retorn,
beil tapís li per entorn
de flors blanques i desfullada.
Quan s'acaba l'última flor,
la violeta es plaga i mor
i la plora la rosada.
Nostra tasca és terminada.

LA VIOLETA
(Goethe - Mozart)

Creixi al mig d'un prat gentil,
vinclant-se al buf d'oreig subtil,
la bella violeta.
Per llà una pastoreta ve,
joies el cor, el pas lleugè,
saltant, saltant
pel tou del verd cantant.
Diu la viola: "Ah, si jo fos
la més bonica de les flors!
Si sols una estoneta
la noia amada en coll-torcés
i sobre el pit posés m'volgués!

Ai, si! Ai si
fos uns moments només!"
Mes si! la noia al seu passà
sense adonar-se'n calçigà
la pobre violeta.
Morí la flor, però dient:
"La vida perdo amb gran content
per tu, per tu,
sota els teus peus jaient!"
Pobre violeta!
Era una bella violeta!

Trad. J. Pena.

Minuet d'Exaudet
(Favart-Weckerlin)

Eix estany
fèrtil bany
d'a la plana
i ombrilla en el seu si
la verda omeda qui
de pàmpols s'engalana
Un cel pur
bell atzur
sena cel·lages
fortament s'hi reflecteix
i el quadre s'enriqueix
d'imatges.

Mes en tant que hom admira
l'aigua en el cel es mira,
sèfir bla
ve a entelà
l'ona pura.
Prest son buf, trencant l'espill
l'imatge en sens brill
obscura.

Trad. J. Pena.

Oh galtes xamoses
(Brahms)

Oh galtes xamoses
què en sou d'agradesos:
tu ets roja, tu albina.
Fantest que jo us miro
- no sé pas com dir-ho -
en friso debades
per fer-vos besades
Què en sou d'agradesos
oh galtes xamoses!

Oh sol de delícia
Oh dolça clarícia!
Oh ulls que m'encenen
i els meus orbes devenen!
La imatge més pura
tu ets font de ventura!
Oh sol d'eixa terra
no em facis mai guerra!
Oh dolça clarícia

Oh sol de delícia!
Beutat la més bella
ocix ma querella
Prest vina, si, vina,
que ets dolça, divina
No facis que plori
no deixis que em mori
si vina, prest vina,
si vina, si, vina
i ocix ma querella
beutat la més bella.
Trad. J. Pena.

L'adéu de les violetes
(A. Mestres - Lamote de Grignon)

L'hivernada va a finir
la bora de perfum
l'últim jorn de l'hivernada

L'adéu de les violetes
(A. Mestres- Lamote de Grignon)

L'hivernada va a finir;
acabem de perfumar
l'últim jorn de l'hivernada.
Despedim-nos del cel blau,
del sol tobi, l'aire suau
i la brisa perfumada.
Nostra tasca és terminada

Caraleant un raig de sol,
mar ençà, ve el rossinyol
de company amb sa estimada
Escoltem son cant festiu

que és preludi de l'estiu
i respos de l'hivernada.
Nostra tasca és terminada.

L'amejller, a son retorn,
brolla tapís li para entorn
de flors blanques i decollada.
Quan sacut l'última flor,
la violeta es plega i mor
i la plora la rosada.
Nostra tasca és terminada.